

διὰ τὴν εἰς τὸν ἀφελότατον ἢ λέγοντα πρὸς Α
 ὄν, ἢ ὅτι, ἢ ὅτι, ἢ ἔνεκεν ὅτι, ἢ μείζονος ἀγα-
 θοῦ, ἢ ἀγαθῶν ἢ μείζονος κακοῦ, ἢ ἀδο-
 γῆται. τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν, ὄρονται δὲ
 διακρίνεται, γλῶσση. Οὐρίας βίβη πρὸς τὸν
 ἔσος: γδ οὐ τὸν ἡμόνοιο λέγει, ἀλλὰ τοὺς φύ-
 λακας, καὶ τὸν Δόλονα, ἔσδος μὲν ἔλυ κα-
 κός, οὐ τὸ σῶμα ἀσύμμετρον, ἀλλὰ τὸ πρὸς
 σῶπον αἰσθόν. τὸ γδ οὐδὲν οἱ Κρήτες δι-
 κρῶσπον καλοῦσι. καὶ τὸ Ζωρότερον δὲ κέ-
 ραιρε, οὐ τὸ ἀκραιπν, ὡς οἰνοφλυξεν, ἀλλὰ τὴν
 δεῦπον. τὸ δὲ κτ' μεταφορᾶν εἴρηται ὅτι, Ἄλ-
 λου μὴ β' θεοὶ τε καὶ αἰετες εὐδον παννύ-
 χου. καὶ τὸ, Ἦ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τροϊκὸν
 ἀθρήσειεν, καὶ Αὐλῶν συρέξων δ' ὄμαδόν.
 τὸ γδ πᾶντες, ἀπὸ τῶ Παλλοὶ κτ' μεταφορᾶν
 εἴρηται. τὸ γδ πᾶν, πολὺ τι. καὶ τὸ, Οἷη δὲ
 ἀμμορος, κτ' μεταφορᾶν. τὸ γδ γινωσκώ-
 ται τὸν μόνον. κτ' δὲ πρὸς τὸν δῖον, ὡς τὸ Ἰπ-
 πίας ἔλεγεν ὁ Θάσιος τὸ, Δίδωμι δ' οἱ, καὶ,
 τὸ μὲν οὐ καταιπύθεται ὄμβρος, τὰ δὲ δια-
 κρίσθ' ὅτι Εὐμπεδοπλῆς. Αἴψα δὲ θνητ' ἐφύ-
 οντο, τὰ πρὶν μείζον ἀθάνατ' εἶναι, Σωφ' τε
 πρὶν κέκριτο, τὰ δὲ ἀμφοβολία. Παράχηκε
 ὅτι πλέων νύξ. τὸ γδ πλέον, ἀμφοβολόν ὄντι. τὰ
 δὲ κτ' τὸ ἔδος τῆς λέξεως. ὅτι τὸν κειραμέ-
 νου ὄντων φασιν εἶναι. ὄθεν πεποίηται. Κιη-
 μίς νεοθόκτου κασιτέροιο. καὶ Χαλκίας,
 τοῖς τὸν σίδηρον ἐργαζομένοις. ὄθεν εἴρηται ὁ
 Γάμου μῆθης Δεῖ οἰνοχόδον, ἢ πίνοντων οἶον.
 εἶη δὲ ἀν οὐ τῶ το γέ κτ' μεταφορᾶν. δὲ δὲ
 ἢ ὅταν ὄνομα τι ὑπερνατίωμα τι δοκῆ σι-
 μαίνην, ὅτι ποικίλιν ποσάχως ἀσημῆντε πῆ-
 τε εἰ τῶ εἰρημνῶ ὅτι, τῆ ῥ' ἔχει το χαλκίον
 ἔργος, τῆ ταύτη καλυθῶναι. τὸ δὲ ποσά-
 χως ἐν δὲ γέ ὡς ἴσως: μέλις' ἀν τις ὑπολά-
 βου κτ' ἢ κατ' ἀντικρῶ, ἢ ὡς Γλαυκῶν λέγει,
 ὅτι ἐνοιό ἀλόγως πορῦπολαμβάνουσι, ἢ αὐ-
 τὴν καταφρασιάμοιο, συλλογίζον, ἢ ὡς
 εἰρηκότες ὅτι δοκῆ ὅτι πῶσιν, ἀν ὑπερνα-
 τῶν ἢ τῆ αὐτ' οἰήσθ' ἴσως δὲ πέποιθε τὰ πε-
 εἰ Ἰκάριον. οἶον γδ αὐτ' Λακῶνα εἶναι. ἀ-
 τῶν ἐν, τὸ μὴ ὄντα χεῖν τ' Ἰπλέμαχον αὐ-
 τῶν εἰ Λακῶνα ἔλθοντα. τὸ δὲ ἴσως ἔχθ

sed etiam in agentem aut dicentem, erga
 quem, aut quando, aut quomodo, aut cu-
 jus causa, quemadmodum aut maioris
 boni, ut fiat aut maioris mali, ut ne fiat.
 Hæc autem, intueno ad elocutionem,
 soluenda sunt, quemadmodum per lin-
 guam, οὐρίας μὲν πρὸς τὸν
 prius, fortasse enim non mulos, sed custo-
 des dicit, & in Dolonem, specie quidem
 erat malus, non corpore incomposito, sed
 facie turpi. Nam Cretenfes pulchritudi-
 nem faciei vocant δειδέεις. Et illud, ζω-
 οτερον δὲ κέραιρε. Meracius autem misce non
 meracius, ut temulentis, sed citius. Illud au-
 tem per translationem dictum est, Ἄλλου
 μὲν β' θεοὶ τε, ἢ αἰετες εὐδον παννύχου. Αἴψη
 quidem diique ἄνθρωποι dormiebant totam
 noctem. Et illud, ἦ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τροϊκὸν
 ἀθρήσειεν, καὶ αὐλῶν, συρέξων τε ὄμαδόν. sine
 hic in campum Troianum respiceret, ἢ tibia-
 rum, fistularumque vocem. Nam πάντες om-
 nes pro hac voce πολλοὶ multi, secundum
 translationem dictum est: quia πᾶν omne
 est. πολὺ τι, multum quiddam. Et illud, οἷη
 δὲ ἀμμορος, sola expert, secundum transla-
 tionem. quod enim notissimum est solum
 est. Et secundum accentum, quemadmo-
 dum Hippias Thasius soluebat illud, δι-
 δώμι δ' οἱ. &c, τὸ μὲν οὐ καταιπύθεται ὄμβρος.
 Hoc quidem, ubi corrumpitur imbre. Hæc
 autem diuisione, ut Empedocles, αἴψα δὲ
 θνητ' ἐφύοντο, τὰ πρὶν μείζον ἀθάνατα εἶναι.
 ζῶει τε πρὶν κέκριτα. Exemplo autem mor-
 talia nata sunt, quæ prius didiceram immorta-
 lia esse. mixtaque prius pura. Hæc verò per
 ambiguitatem, παράχηκε δὲ πλέων νύξ. præ-
 teriit autem plus nox. Nam illud πλέων am-
 biguum est. Atque hæc secundum consue-
 tudinem locutionis: ut aqua temperatum
 vinum dicunt esse. unde factum est κνημῖς
 νεοθόκτου κασιτέροιο, ocrea recens sabrefacti
 flanni. & vocanti χαλκίας ararios, qui fer-
 rum exercent. unde dictus est Ganyme-
 des Ioui οἰνοχέουεν vinum ministrare, non
 libentibus vinum diis. Quando autem
 nomen aliquod videtur sub contrarium
 aliquod significare, at tēdenum est, quo-
 tupliciter significet hoc in eo, quod di-
 ctum est, ut τῆ ῥ' ἔχει το χαλκίον ἔργος. eo
 quod prohibitum sit. Illud autem, Quo-
 tupliciter, contingit sic quodammodo. ma-
 xime verò si quis suspicetur per eam ra-
 tionem quæ est regione est: vel ut Clauco
 dicit, quod nonnulli sine ratione præsumunt & ipsi, cum iam alterum condem-
 nauerint syllogismo concludunt, & tanquam eos, qui dixerint quod videtur repres-
 hendunt, si sub contrarium fuerit ipsorum existimationi. Atque hoc patiuntur, quæ
 delectatio dicuntur. Existimant enim ipsum Laconem esse. Absurdū igitur, aiunt, est,
 ad concessum esse cū eo Telemachū, cūm Lacedæmona iuit. Idq. fortasse se habet,